

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
РАДА МОЛОДИХ УЧЕНИХ при МОН УКРАЇНИ
РАДА МОЛОДИХ УЧЕНИХ при ХОВА
ХАРКІВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ
ПЕДАГОГІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
імені Г. С. СКОВОРОДИ
РАДА МОЛОДИХ УЧЕНИХ ХНПУ
імені Г. С. СКОВОРОДИ
КАРДІФФСЬКИЙ УНІВЕРСИТЕТ
МЕТРОПОЛІТАН (Велика Британія)
ТЕЛАВСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ ІМЕНІ
ЯКОБА ГОГЕБАШВІЛІ (Грузія)
ПОМОРСЬКА АКАДЕМІЯ В СЛУПСЬКУ (Республіка
Польща)
УНІВЕРСИТЕТ ІМЕНІ АДАМА МІЦКЕВИЧА В
ПОЗНАНІ (Республіка Польща)

НАУКА ТА ОСВІТА В ДОСЛІДЖЕННЯХ МОЛОДИХ УЧЕНИХ

Матеріали

IV Міжнародної науково-практичної
конференції для студентів, аспірантів, докторантів,
молодих учених

18 травня 2023 року

Харків 2023

УДК 001.891:37
НЗ4

Головний редактор:

Бойчук Ю. Д. – доктор педагогічних наук, професор, член-кореспондент НАПН України, ректор Харківського національного педагогічного університету імені Г. С. Сковороди

Редакційна колегія:

Бережна С. В. – доктор філософських наук, професор, проректор з наукової, інноваційної та міжнародної діяльності Харківського національного педагогічного університету імені Г. С. Сковороди;

Башкір О. І. – доктор педагогічних наук, доцент, професор кафедри педагогіки, голова ради молодих учених Харківського національного педагогічного університету імені Г. С. Сковороди;

Боярська-Хоменко А. В. – доктор педагогічних наук, доцент, завідувач кафедри освітології та інноваційної педагогіки, заступник голови ради молодих учених Харківського національного педагогічного університету імені Г. С. Сковороди;

Коробкіна О. Г. – директор наукової бібліотеки Харківського національного педагогічного університету імені Г. С. Сковороди;

Скидан Я.А. – здобувач третього (освітньо-наукового) рівня вищої освіти спеціальності 035 Філологія, заступник голови ради молодих учених ХНПУ імені Г. С. Сковороди;

Матей Ю.Ф. – здобувачка другого (магістерського) рівня вищої освіти соціологічного факультету ХНУ імені В. Н. Каразіна;

Чихаріна К.І. – здобувачка третього (освітньо-наукового) рівня вищої освіти кафедри освітології та інноваційної педагогіки, викладачка кафедри східних мов ХНПУ імені Г. С. Сковороди

*Затверджено редакційно-видавничою радою
Харківського національного педагогічного університету імені Г. С. Сковороди
(протокол № 5 від 17 травня 2023 року)*

Наука та освіта в дослідженнях молодих учених [Електронне видання] : матеріали IV Міжнар. наук.-практ. конф. для студ., аспірантів, докторантів, молод. учених, Харків, 18 трав. 2023 р. / Харків. нац. пед. ун-т ім. Г. С. Сковороди ; [редкол.: Ю. Д. Бойчук (голов. ред.) та ін.]. – Харків, 2023. – 244 с.

У збірнику відображено тези IV Міжнародної науково-практичної конференції для студентів, аспірантів, докторантів, молодих учених «Наука та освіта в дослідженнях молодих учених», що проходила на базі Харківського національного педагогічного університету імені Г.С. Сковороди з нагоди Дня науки. Він містить результати теоретичних та емпіричних досліджень молодих учених України в умовах сучасних викликів.

Матеріали стануть у пригоді науковцям, докторантам, аспірантам, викладачам, магістрам і студентам закладів вищої освіти, практикам у галузі освіти.

© Харківський національний педагогічний університет імені Г. С. Сковороди, 2023

Науково-педагогічні джерела свідчать про те, що першим університетом, який запровадив радіо у процес навчання, вважається Державний Університет Пенсільванії (1922 р.) [2; 3].

З 1950 року своє поширення отримали телевізійні курси, які набули свого розповсюдження серед університетів Європи та США. Починаючи з 60-х років XX ст., дистанційна освіта отримала міжнародне визнання при активній підтримці ЮНЕСКО. У 1969 році у Великій Британії було започатковано Відкритий університет. У зазначеному університеті сьогодні навчається приблизно 200000 студентів – представників різних країн світу [1].

З часом для дистанційної освіти почали застосовувати комп'ютери. Із винаходом інтернету людство ще просунулося вперед стосовно використання освітніх технологій. У 1981 році американський інститут стратегії та управління почав займатися розробкою програми онлайн-курсів. А вже з 2000 років, дистанційна освіта починає свій масовий розвиток.

Отже, кількість університетів, які сьогодні масово використовують технології дистанційного навчання, значно зросла у всьому світі. На межі тисячоліть дистанційна освіта отримала своє подальше вдосконалення та розвиток.

Список використаних джерел

1. Developing a Distance Education Policy for 21st Century Learning. March 2000. Retrived from: http://www.acenet.edu/washington/distance_ed/2000/03march/distance_ed.html
2. McKenzie W. Are you a techno-constructivist? Education World, 2000. Retrived from: http://education-world.com/a_tech/
3. Survey on Distance Education Courses Offered by Higher Educational Institutions. Retrived from: <http://nces.ed.gov/pubs98/>

МЕДИЦИНА В ПОСТКОЛОНІАЛЬНІЙ АФРИЦІ

А.О. Бабарика

здобувачка першого (бакалаврського) рівня вищої освіти факультету історії і права

С.В. Мірошніченко

кандидат історичних наук, доцент, доцент кафедри всесвітньої історії
Харківський національний педагогічний університет імені Г.С. Сковороди
Харків, Україна

Колоніальна експансія – це тривалий процес, який охоплює період з XVI до XIX століття, від колонізації Америки до колонізації Африки, Азії та Океанії.

Колоніалізм мав значний вплив на розвиток світу, створюючи систему світового економічного порядку, який нерівномірно розподіляв ресурси та багатство між колоніями та їх колонізаторами. І хоча колоніальна епоха завершилася, наслідком цього став специфічний симбіоз колоніальних і

постколоніальних традицій, одним із проявів якого є поєднання цих двох традицій у сучасній африканській медицині.

Традиційна африканська медицина з її вірою в те, що хвороба виникає не від випадкових подій, а через духовний чи соціальний дисбаланс, значно відрізняється від сучасної медицини, яка базується на техніці та аналітиці. Під час колоніалізму нова адміністрація, впроваджуючи християнство і новітні європейські традиції, зокрема і в медицині, іноді навіть забороняла деякі традиційні медичні процедури, але законодавчо чи інституціонально майже не втручалася в цей процес, побоюючись, що це спричинить спротив і підштовхне ще більшу кількість людей до традиційних духовних і медичних практик. Ситуація суттєво змінилася у ХХ столітті: через високу вартість обслуговування, складну і недосконалу логістику відбувається інтеграція традиційної африканської медицини в національні системи охорони здоров'я континенту.

У ХХІ столітті сучасні фармацевтичні препарати та медичні процедури залишаються недоступними для великої кількості африканців через їх відносно високу вартість та концентрацію медичних закладів у міських центрах, відсутність профілактичних робіт щодо попередження виникнення хвороб, величезні черги до медзакладів, неякісні технології, некомфортне середовище і віддаленість від родини і традицій.

По всій Африці на південь від Сахари на кожного лікаря з університетською освітою припадає в середньому майже 100 традиційних лікарів. У багатьох частинах Африки мало практиків, які навчаються сучасній медицині, а народні цілителі є великою та впливовою групою в первинній медико-санітарній допомозі та невід'ємною частиною африканської культури. Без них багато людей залишилися б без лікування. І до сьогодні приблизно 60-80% людей в Африці покладаються на традиційні засоби для лікування різних захворювань або поєднують їх із сучасними фармакологічними засобами, що несе додатковий ризик через недостатню вивченість фармакокінетичного впливу на організм цього поєднання [2].

Багато практиків традиційної медицини – люди без формальної освіти, які отримали знання від своїх предків і шляхом спостережень, захищають терапевтичних знань шляхом збереження їх у таємниці і отримують винагороди за свої послуги. Ця винагорода в африканських суспільствах залежить від ефективності лікування, і це додає їй ще більшої популярності, на відміну від західної медицини, де вимагається оплата до того, як пацієнт оцінить ефективність лікування.

Є багато складових традиційної медицини: догляд за пологами, духовна терапія, фітотерапія, обрізання, традиційна ортопедія, психіатрична допомога, ароматерапія, гомеопатія, масаж, музична терапія та багато інших. Цей догляд забезпечується за допомогою трав, мінеральні речовини, продукти тваринного походження або їх поєднання. Практика обертається навколо культурного, соціального та релігійного походження, знань, поглядів і вірувань [3, с.7].

Сучасні виклики та загрози для людства, включаючи епідемії та пандемії, особливо на африканському континенті, роблять міжнародно-правове співробітництво в медичній сфері одним із найпріоритетніших напрямів [1, с. 199].

У результаті з часом виявився постколоніальний рух, спрямований на моніторинг ситуації з медичною допомогою в Африці та проведений контроль над традиційними методами лікування місцевого населення. Враховуючи вимоги останнього щодо використання традиційної африканської медицини, було запропоновано, щоб південноафриканські медичні школи інформували студентів-медиків про традиційну, додаткову та альтернативну медицину, а також про можливі конфлікти та взаємодії з сучасною медициною.

У деяких країнах заявляються нові ініціативи та програми, спрямовані на покращення медичного обслуговування міського населення. Наприклад, у Кенії запроваджено програму національного страхування здоров'я, що забезпечує доступну медичну допомогу для більшої кількості населення.

Отже, хоча ситуація з медичною допомогою в Африці ще далека від ідеальної, але з кожним роком проявляється все більше можливостей для поліпшення ситуації та впровадження завчасної безпечної медичної допомоги для всіх.

Список використаних джерел

1. Орінда Е. Н. Міжнародно-правове співробітництво у боротьбі з розповсюдженням інфекційних захворювань в Африці. *Вісник Південного регіонального центру Національної академії правових наук України*. 2016. № 8. С. 198-202. [Електронний ресурс]. Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/UJRN/vprc_2016_8_30
2. Africa: Overview on Medicinal Plants and Traditional Medicine. Conserve Africa. Pambazuka News. Режим доступу: <http://www.pambazuka.net/en/category.php/media/6560>
3. Herbal medicine use in ekiti state, nigeria: epidemiological study and analysis of toxic constituents. Режим доступу: https://arro.anglia.ac.uk/id/eprint/704774/1/Aina_2018.pdf

Матей Ю.Ф., Змій Л.М. Місце онлайн-ресурсів в системі корпоративних комунікацій бізнесу в цифровому соціумі	170
Невірець О.С., Іванашко О.Є. Використання інформаційних технологій, зокрема комп'ютерних презентацій, під час вивчення математики	172
Пасічник А.О., Посилаєва А.В., Ємець А.А. Особливості використання інтерактивного плакату в сучасній початковій школі	174
Секція 8. Питання здоров'язбереження та впровадження здоров'язберігаючих технологій в освіті	176
Артем'єва І.О., Чернявська М.В. Особливості використання арт-терапевтичних методик у сучасному закладі дошкільної освіти	176
Воропаєва О.В., Шип Н.Є. Фізична активність підлітків в умовах дистанційного навчання	177
Ємець Я.В., Цимбалюк Ж.О. Підвищення фізичної активності підлітків	179
Карпенко М.С., Древняк Л. П. Музичне виховання дітей з порушеннями розвитку в ЗДО	181
Кобченко С.Р., Науменко Н.В. Вплив емоцій на психічний розвиток дітей з ЗПП в умовах війни	182
Литвин О.В., Ликова І.О. Використання інтерактивних вправ при формуванні у здобувачів навичок домедичної допомоги при опіках	184
Масленников С.А., Вострокнутов Л.Д. Особливості навчально-тренувального процесу боксерів на етапі попередньої базової підготовки	186
Мудревська О.А., Українцева Я.О., Григоренко В.Л. Здоров'язбережувальні технології та шляхи їх застосування в освіті дітей дошкільного віку	187
Мусієнко А.В., Цимбалюк Ж.О. Попередження травматизму під час самостійних занять баскетболом	189
Пивоваров О.В. Інформаційна зацікавленість темою здоров'язбереження	190
Полікарпова О.В., Ларіна І.О. Нетрадиційні форми фізкультурно-оздоровчої роботи в дошкільному закладі	192
Поповічук А.В., Пінський О.О. Біоетичний аспект дослідження ставлення підлітків до проблеми абортів	193
Пушко А.В., Спужак В.Б. Формування та зміцнення правильної постави у дітей дошкільного віку засобами танцювальних вправ	195
Сарсембаєв Д.С., Сіянка О.В. Здоровий спосіб життя – невід'ємна складова фізичного виховання	197
Семенчук К.Г., Цимбалюк Ж.О. Фактори, що впливають на ефективність професійної діяльності педагогів	198
Суровцова Є.Р., Партола В.В. Логоритміка у корекційно-логопедичній роботі з дітьми дошкільного віку із ЗНМ	199
Товкайло К.С., Чернявська М.В. Особливості використання мандалотерапії у роботі з дітьми дошкільного віку	201
Федько Т.Т., Гришко А.В. Ходьба – як один зі засобів боротьби з зайвою вагою в групі лікувальної фізичної культури	202
Яровий М., Вострокнутов Л.Д. Вплив занять боксом на розвиток організму	204
Секція 9. Сучасні історичні дискурси	205
Алієв Е.М., Штефан Л.А. Розвиток дистанційної освіти: зарубіжний досвід	205
Бабарика А.О., Мірошніченко С.В. Медицина в постколоніальній Африці	206
Бережний Л.Г., Култаєва М.Д. Історичні наративи у стратегіях національно-патріотичного виховання	209
Бриленко В.О., Чернікова І.В. Проблеми демократичного розвитку України напередодні Помаранчевої революції	210